

1992: El recinte firal deixa la zona d'expositors i passa a l'altra banda de la carretera del Masnou. El nombre d'expositors arriba a 278. Exposició de bestiar de foc a la pl. de la Porxada; torneig d'handbol base; obres de teatre i concerts.

1993: El Palau Olímpic acull el sector industrial de la Fira. Es fa la I Mostra d'Entitats; dansa, teatre i espectacle de varietats a càrrec de Jordi LP; simposi de cunicultura; exposició de les obres donades per Amics de l'Art en les edicions de la Fira del Dibuix.

1994: Concert de l'Orquestra de Cambra de Granollers, creada el 1992; Lluís Llach torna per presentar *Un pont de mar blava*; Jordi Pujol lliura els Premis d'Innovació Empresarial; concurs d'aparadors amb el lema «50 anys d'handbol a Granollers»; presentació del plat típic, a càrrec de joves cuiners del Vallès Oriental.

1995: Celebració del Dia de Perpinyà a Granollers. Actes institucionals, culturals i esportius amb la participació de grups folklòrics i esportius de totes dues ciutats. Actuació de *Els Pets* i de la Coral Polifònica amb el *Festino Nella Sera del Giovedì Grasso Avanti Cena*. Al MdG es programa l'exposició *La Gralla, arqueografia de la premsa dels anys 20-30 a Granollers*; Jornades agropecuàries del sector porcí, oví i vaquí de llet.

tuella, que ha estat durant nou anys vinculada a la Comissió de la Fira com a presidenta del Gremi de la Construcció, recorda una anècdota d'aquell primer any: «Per donar els premis va venir el ministre d'Indústria i Energia, Claudio Aranzadi, que va quedar gratament sorprès per la qualitat i l'abundància de les racions del sopar i també pels xiringuitos del Moll de la Fusta, on va voler acabar la nit prenent unes copes a la vora del mar. L'any següent, tot i una inoportuna vaga d'avions a Madrid, va trucar per dir que vindria com fos i, efectivament, va tornar a venir. Per la tercera edició dels premis ja no era ministre».

La ciutat bull en projectes i materialitzacions i també es mantenen actius els qui participen en la Fira: es fa concurs d'aparadors, sopar del botiguer, actuen Loquillo y Trogloditas (1989), Albert Pla (1990), Claudi Arimany i l'Orquestra de Cambra russa (1991).

El 1989 Granollers havia arribat als 50.000 habitants i disposava d'un vehicle per cada dos habitants. El 1990 la Fira havia doblat el pressupost de 1988 i se situa en 56 milions.

A la recerca d'un espai fix

Aviat es veurà que el cavall de batalla de cada nova edició de la Fira serà la ubicació que venia condicionada pel ritme d'urbanització del barri de les Tres Torres. El 1992, coincidint amb la crisi municipal i la moció de censura, el recinte firal deixa la zona d'expositors i passa a l'altra banda de la carretera del Masnou. L'any següent es fa servir per primera i última vegada el Palau d'Esports per acollir el sector industrial. «La idea d'utilitzar el Palau va ser per amortitzar el cost d'inversió i de manteniment d'aquesta instal·lació», recorda Miquel Boix, responsable polític de la Fira de 1992 a 1996. Segons Boix, el Palau oferia avantatges com ara el fet d'estar cobert, l'aire condicionat, etc. però també inconvenients ja que es depenia d'un calendari esportiu i el parquet flotant no permetia suportar segons quines càrregues». Aquell va ser l'any d'arrencada de la Mostra d'Entitats, un certamen on totes les associacions i entitats presenten les seves propostes.

El 1994 suposa una nova variació per a aquesta Fira que manté

Foto: HMG